

деше до легло-то на болно-то дѣте, додѣ го не увѣрихъ, че прѣмеждіе-то ся мнѣж. Отъ туй и не е чудно, че това малко дѣте отъ сичко на свѣтъ-тъ обичаше наймного бавачь-тъ си; той бѣше едничкый-тъ неговъ пріятель, който отъ сичкы повече ся грижаше за него. Хенрихъ не умѣяше да говори по Англійски; но съ Бузи ся разговаряше той на природный му языкъ толкозь хубавѣ, до колкото може да говори едно дѣте родено и отхранено въ Индіѣж; и тѣй, той знаеше сичкы-тъ и добры и лошы думы, който употребляватъ туземни-тъ жители на тѣзи странѣ. Обичайно той сѣдѣше на балконъ-тъ, на Бузи на колѣнѣ-тъ, и ядеше сѣкаквы сладкы работы. Той не носеше обувкѣ, нито чорапы; вынѣжгы бѣше облѣченъ въ дългы гащы, и имаше на крака-та си серебряны гривы. Като сѣдеше нѣкой по обходѣ-тъ му и по изговаряніе-то му, никакъ не бы ся усумнилъ да го нарече Индіецъ; но неговы-тъ свѣтлорусы космы и сини о-